

РЕШЕНИЕ

№ 673

гр. София, 07.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в открито заседание на 27.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Детелина Начева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **8713** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на [фирма] срещу решение № РР-01-16/01.07.2021 г. на директора на Б. дирекция „Дунавски район“ (БДДР).

Жалбоподателят моли решението да бъде отменено като незаконосъобразно издадено. Сочи, че първоначално актът е бил оспорен пред министъра на околната среда и водите, който е отхвърлил така подадената жалба. Не била спазена законоустановената форма по чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК, като не било посочено по какъв начин построяването на нова сградоцентра води до нарушение на условията на разрешителното, чийто срок на действие се иска да бъде продължен. Не било посочено по какъв начин е установено, че водовземаването към момента на проверката, а и за срока на разрешителното не е извършено в съответствие с раздел „Схема и технически параметри на съоръженията“. Не било конкретизирано нарушеното правно изискване за промяна параметрите на разрешителното след въвеждането в експлоатация на строежа, вкл. и липсва срок или задължение за заявяване на съответните промени в част схема на водовземаване. Допуснати били съществени процесуални нарушения и противоречие с материалния закон. Оспорва се твърдението, че построяването на нова сградоцентра без инициране на процедура по чл. 72 от Закона за водите /ЗВ/ е нарушение на условията на разрешителното по смисъла на 78, ал. 2, т. 3 ЗВ. Акцентира върху факта, че представител на БДДР е бил член на Държавната приемателна комисия на 15.04.2015 г. за установяване годността

за ползване на строеж, но не е изразил особено мнение. Неясно е защо повече от 5 години дружеството не е уведомено за нарушение на условията на разрешителното, вкл. и при извършването на проверки на 14.09.2016 г. и 12.09.2017 г. след въвеждане в експлоатация на сградоцентралата, нито е налице отнемане на това разрешително. Изграденото ново съоръжение, посочено в констативен протокол от 09.06.2021 г., не е функционирало и не е извършвало дейности по водовземане. Не са налице нарушения на условията по разрешителното, тъй като не е налице влязло в сила наказателно постановление. Спазена била разпоредбата на чл. 49 ЗВ, като дружеството не е надвишило лимита на ползваната вода, разрешеното водно количество, не е водоземало извън разрешения режим, изпълнявало е всички изисквания, свързани с безопасност и опазване на околната среда, качеството на водите и бреговете на водния басейн, подавани са всички отчети, заплащани са всички дължими такси. В акта не било обсъдено дали построяването и въвеждането на сградоцентралата в експлоатация може да бъде самостоятелно основание за неизпълнение на условията на разрешителното. Позовава се на практика на ВАС, съгласно която при изпълнени всички условия отказът да се продължи разрешителното е много тежка и несъответна на неизпълнението санкция, както и, че административният орган следва да упражнява контрол за изпълнение на условията на разрешителното, при което допуснатото нарушение би могло да бъде избегнато. Моли решение № РР-01-16/01.07.2021 г. на директора на БДДР за отказ за продължаване срока на действие на Разрешително № 11140113 /стар № 0361/20.06.2001 г./ за водовземане от повърхностен воден обект да бъде отменено, а преписката – върната за ново произнасяне.

В съдебно заседание дружеството – жалбоподател чрез процесуалния си представител поддържа изложеното в жалбата. Сочи, че нямало данни дали особеното мнение на експерта е получено от приемателната комисия и жалбоподателя. Претендира разности по списък по чл. 80 ГПК. Приложени са по делото писмени бележки, с които допълва, че е било допуснато изменение на разрешителното в част увеличаване на дебита на основание чл. 78, ал. 3 ЗВ – изпълнение на условията на разрешителното.

Ответникът чрез процесуалния си представител, и по съображенията, изложени в становище по чл. 152, ал. 2 АПК, моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна. Акцентира върху обстоятелството, че не е спорно дали ползвателят на разрешителното е въвел в експлоатация новоизградената сградоцентрала и дали е водоземал. От значение е, че не е изпълнено условие в раздел „Схеми и технически параметри на съоръженията“, като е изградена нова сграда, без да е иницирирана процедура пред БДДР. От посочения в решението констативен протокол допълнително се установявало, че са налице изменения в параметрите на разрешителното. Не било регламентирано изискване органът да конкретизира към кой момент е извършено нарушението. Релевантни били обстоятелствата дали са налице нарушения или не, които по своята същност са съществени. Не било необходимо да се дават указания в предходен период титулярят да подаде заявление за изменение. Различна била процедурата по изменение, касаеща увеличаване дебита. Прави възражение за дължимостта на претендираните от жалбоподателя разности, както и за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София-град, като обсъди релевираните с жалбата доводи

и прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235, ал. 2 ГПК във връзка с чл.144 АПК, намира за установено следното от фактическа страна:

За електропроизводство чрез МВЕЦ „К.“ на [фирма] е издадено разрешително за водоземане от повърхностен воден обект - р. Я. № 11140113/2001 г. /стар № 0361/20.06.2001 г./, неразделна част от което са решение за продължаване срока на действие и изменение № 438/18.04.2011 г., решение за изменение № 956/17.12.2012 г. и решение за поправка на очевидна фактическа от 14.02.2017 г. /л. 132-149/, със срок на действие – 20.06.2021 г. В същото е посочено правото на водоземане от р. Я. с цел производство на електроенергия посредством 1 брой сградоцентра с три турбини, посочено в раздел „Схема и технически параметри на съоръженията“.

Жалбоподателят подал заявление с вх. № РР-01-16/22.03.2021 г. за продължаване срока на действие на разрешителното /л. 110-112/. Към заявлението е приложено разрешение за ползване № СТ-05-597/04.05.2015 г. на ДНСК на строеж: „Повишаване ефективността на ВЕЦ „К.“ чрез монтиране на трета хидрогрупа“, подобект 1: сграда за електропроизводство; подобект 2: реконструкция трафопост, местонахождение – ПИ 000047, местност „Станчова орница“, землището на [населено място], [община], област Г., издадено въз основа на протокол от 15.04.2015 г. за установяване годността за ползване на строежа /л. 27-33; л. 116/.

Заявлението е подадено в срока по чл. 78, ал. 1 ЗВ, но е изградена нова /втора/ сградоцентра, без да е инициирана процедура за изменение на разрешителното в раздел „Схема и технически параметри на съоръженията“ съгласно чл. 72 ЗВ, видно от констативен протокол от 09.06.2021 г. – л. 87-88. Обстоятелството, че същата е построена, не се оспорва. За нея е съставен протоколът от 15.04.2015г., който се явява акт образец 16 съгласно Приложение № 16 към чл. 7, ал. 3, т. 16 от Наредба № 3/31.07.2003 г. за съставяне на актове и протоколи по време на строителството. Под № 6 измежду членовете на комисията, приела строежа, е посочен инж. К. Р. Х. (л.66, гръб), който уведомил ръководителя на дирекцията за необходимостта от промяна на разрешителното с документ, заведен с вх. № ДК-06-144-00-300/20.04.2015г. в Регионален отдел „Национален строителен контрол“ Г. (л.150-151). Не се установява, нито се твърди да са били предприети следващи действия съобразно изложеното в този документ. Същият служител по повод подаденото заявление за продължаване срока на действието на разрешителното извършил проверка и съставил констативен протокол № 4-КХ-31/09.06.2021г. (л.166-167), чиито констатации са обосновали процесния отказ. В мотивите на последния се посочва и, че изменението на разрешителното, свързано с изграждане на нова сградоцентра, е трябвало да стане преди издаването на разрешение за строеж по Закона за устройство на територията (ЗУТ). В случая то било издадено без съобразяване дали намерението на титуляря е допустимо спрямо нормативната уредба в областта на управление на водите и Плана за управление на речните басейни. По изложените съображения и на основание чл. 78, ал. 2, т. 3 във връзка с чл. 52, ал. 1, т. 4 ЗВ, с процесното решение директорът на БДДР отказал продължаване срока на действие на разрешителното поради неизпълнение на условие по него - раздел „Схема и технически параметри на съоръженията“ /л. 82-84/. Това решение е потвърдено с решение № 180/09.08.2021 г. /л. 22, гръб- л.24; л. 43-48/ на по-горестоящия административен орган – министъра на околната среда и водите, с което подадената в срок и от активно легитимирано лице жалба с вх. № Ж-139/20.07.2021 г. е отхвърлена като неоснователна /л. 60-64; л. 80; л. 85/.

За нарушение по чл. 48, ал. 1, т. 11 ЗВ, извършено на 09.06.2021 г., е съставен акт за

установяване на административно нарушение № 1195/07.07.2021 г. /л. 36-37/. Издадено е и НП № 2000/13.08.2021 г. от директора на Б. дирекция „Дунавски район“ /л. 153-155/. Производството по ангажиране на административнонаказателната отговорност на дружеството жалбоподател е различно от иницирираното за продължаване срока на действие на издаденото в негова полза разрешително, поради което и тези две писмени доказателства не са относими към разрешаване на спора за законосъобразността на оспорения отказ.

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София-град обуславя следните правни изводи:

Жалбата е допустима - насочена е срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 връзка с чл. 145, ал. 2, т. 1 и чл. 98, ал. 2 от АПК, подлежащ на съдебен контрол, подадена е от активно легитимирано лице - адресат на акта, съгласно чл. 152, ал. 1 и чл. 133, ал. 1 от АПК. Доколкото липсват данни за връчване на издаденото от министъра на околната среда и водите решение на неговия адресат, и с оглед разпределената доказателствена тежест, се формира извод за спазване на срока за оспорване на акта по чл. 149, ал. 3 АПК.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Решение № РР-01-16/01.07.2021 г. е издадено от компетентен административен орган - директора на Б. дирекция „Дунавски район“ /чл. 52, ал. 1, т. 4 ЗВ/, в установената писмена форма /чл. 59, ал. 2 АПК/. Установените в хода на административното производство факти въз основа на приобщените по него писмени доказателства са подведени под релевантната по време, място и лица правна норма. Не са допуснати процесуални нарушения, от категорията на съществените, които да ограничават правото на защита на лицето, иницирирало производството по чл. 78 ЗВ.

Разпоредбата на чл. 78 ЗВ се съдържа в глава Четвърта „Разрешителен режим“, раздел Трети „Изменение и продължаване на разрешителното“ от ЗВ, видно от които разпоредби законодателят е разграничил производството по изменение на разрешителното от това по продължаване срока му. Съгласно чл. 78, ал. 1 и ал. 2 ЗВ, заявление за продължаване срока на действие на разрешително се подава преди изтичането му пред органа по чл. 52, ал. 1 от същия закон, който продължава срока на действие на разрешителното, когато: молбата е подадена в срок, не се нарушават нормативни разпоредби, планови предвиждания или обществени интереси, и са изпълнени условията на издаденото разрешително. За да бъде продължен срокът на действие на разрешителното, е необходимо и трите предпоставки по чл. 78, ал. 2 ЗВ да се осъществят. Липсата на която и да е от тях е предпоставка за обективизиране на отказ от компетентния административен орган.

В случая заявлението е подадено от лице, в полза на което е предоставено разрешителното за водовземане /чл. 72, ал. 1, т. 2 ЗВ/ в срока по чл. 78, ал. 1 ЗВ, като се изпълнява изискването по чл. 78, ал. 2, т. 1 ЗВ. Констатира се, обаче, че не е изпълнено условие на разрешителното по смисъла на чл. 78, ал. 2, т. 3 ЗВ. В същото е посочено правото на водовземане от р. Я. с цел производство на електроенергия посредством 1 брой сградоцентра с три турбини, посочено в раздел „Схема и технически параметри на съоръженията“. В заявлението няма данни дали посредством същите тези съоръжения ще се извършва водовземане. В хода на планова проверка и по повод образуваната преписка, служители на БДДР установили, че е променена схемата на съоръженията по пътя на водата, изградена е нова сградоцентра, без да е иницирирана процедура за изменение на разрешителното в раздел „Схема и технически

параметри на съоръженията“ /констативен протокол от 09.06.2021 г. – л. 87/. За резултатите от проверката е информиран представител на дружеството. Релевантно е обстоятелството, че е налице промяна в съответния раздел на разрешителното, като без значение е дали новото съоръжение в действителност е функционирало или не. Нарушението е формално, не се изисква настъпването на вредоносен резултат, поради което и извършването му е достатъчно основание да се формира отказ за продължаване срока на разрешителното.

Твърденията на административния орган, че изменението на разрешителното, свързано с изграждане на нова сградоцентра, е трябвало да стане преди издаването на разрешение за строеж по ЗУТ, се споделят от настоящия съдебен състав /по аргумент от чл. 46а ЗВ/. Следва да се посочи, обаче, че подобно нарушение в процедурата по издаване на разрешение за строеж е недопустимо да се релевира в хода на производството по чл. 78, ал. 1 ЗВ. Разрешението за строеж е влязло в сила, въз основа на него е реализиран строеж, въведен в експлоатация без възражения. За особеното мнение на главен експерт от Б. дирекция за управление „Дунавски район“ с център П. /л. 150/ - член на държавната приемателна комисия, титулярят на разрешителното не е уведомен. Поради това, пред последния и в качеството му на възложител на строежа стои единствено задължението да поиска изменение на разрешително по чл. 72 ЗВ. Законодателят не забранява едновременно да се поиска изменение на разрешителното и продължаване на срока му /по аргумент от чл. 78, ал. 3 ЗУТ/, но данни за това липсват по делото. Не представлява подобно искане и обяснението на законния представител на дружеството /л. 89/, доколкото условията по издаденото и влязло в сила разрешително не подлежат на преразглеждане или допълване по повод искането за удължаването на неговия срок.

Решение № РР-01-16/01.07.2021 г. на директора на Б. дирекция „Дунавски район“ е издадено в съответствие с материалния закон и неговата цел. Не се споделя възражението, че компетентните контролни органи са бездействали и не са съдействали за отстраняване на извършеното нарушение, като е следвало да насочат титуляря на разрешителното да инициира производство по неговото изменение. От приложените протоколи за извършени на 14.09.2016 г. и 12.09.2017 г. проверки не се установява да е констатирано използването на новата сграда за енергопроизводство. Противното би било основание за отнемане на разрешителното по смисъла на чл. 79а, ал. 1, т. 3 ЗВ, което производство е различно от настоящето по чл. 78 ЗВ.

Обстоятелството, че по някаква причина неспазването на условията на разрешителното в продължение на повече от 5 години след въвеждане на строежа в експлоатация не е констатирано от контролните органи, а и преди това не е изпълнено изискването на чл. 46а ЗВ, не може да бъде основание за продължаване на състоянието на несъответствие с изискванията на нормативната уредба, вкл. и при подаването на заявление за продължаване срока на разрешителното, не и за неговото изменение. В тежест на лицето, на което е предоставено правото на водовземане, е да следи и изпълнява поставените към него нормативни изисквания, а без инициране на някоя от процедурите по глава Четвърта „Разрешителен режим“, раздел Трети „Изменение и продължаване на разрешителното“ от ЗВ, компетентният административен орган не може да замести решението на дружеството относно реализиране на водовземане, чрез използването на какви съоръжения ще се осъществява, както и за какъв период /чл. 56, ал. 1, т. 6, т. 10, т. 11 и т. 12 ЗВ/.

По изложените съображения жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Следва да се посочи, че пред жалбоподателя стои възможността при наличието на съответните за това предпоставки да инициира производство по издаване на ново разрешително за водовземане при използване на съответните за това съоръжения, вкл. и въведения в експлоатация през 2015 г. строеж. С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.4 АПК, разноските остават за жалбоподателя така, както са направени.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], с ЕИК[ЕИК], срещу решение № РР-01-16/01.07.2021 г. на директора на Б. дирекция „Дунавски район“.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: